

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 462/2026
28.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Небојше Драгомировића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Драгомировића – адвоката Татомира Лековића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 1К 5/24 од 08.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-650/25 од 19.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Драгомировића – адвоката Татомира Лековића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 1К 5/24 од 08.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-650/25 од 19.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 1К 5/24 од 08.10.2025. године окривљени Небојша Драгомировић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 година. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-650/25 од 19.01.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу, окривљеног Небојше Драгомировића и његових бранилаца и пресуда Вишег суда у Пожаревцу 1К 5/24 од 08.10.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Небојше Драгомировића – адвокат Татомир Лековић, у

смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду, али пред потпуно измењеним већем, или исте преиначи тако што ће окривљеном изрећи знатно блажу казну. Стављен је и предлог да се одложи извршење пресуде.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом (другостепеним судом).

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева наводи да је у току поступка, а по налогу суда, вештачио вештак саобраћајно-техничке струке који је инжењер, а да је окривљени имао стручног саветника који је регистрован као вештак, који је доктор наука, професор на Саобраћајном факултету, аутор и предлагач више прописа из области безбедности учесника у саобраћају, да су оба стручњака дала свој налаз и мишљење и да се ти њихови налази битно разликују, али да суд није усаглашавао нити проверавао који налаз је од ова два тачан, а који није, већ је дао предност налазу лица које има мање стручне квалификације, тако да је испало да је егзактнији налаз инжењера од налаза његовог професора и опште познатог стручњака за саобраћај у Србији. У конкретном случају, судијско уверење је ишло у правцу да да предност вештаку инжењеру над саветником - професором и то све на штету окривљеног. Даље се наводи да се налази ова два стручњака међусобно, у појединим деловима искључују, ради чега је требало да се покуша да се они усагласе, па чак и евентуално да се да на вештачење одговарајућој стручној установи. Поред изнетог, бранилац окривљеног износи и сопствену оцену доказа везаних за поступање пешака у саобраћајној незгоди, налазећи да нема доказа да је настрадала пешакиња показала макар минимум опрезности у смислу да је погледала лево или десно пре него што је започела прелазак улице, те да ни у првостепеном ни у другостепеном поступку немамо податак да ли постоји допринос пешака настанку несреће или не.

На описани начин, по ставу Врховног суда, бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљеног нумерише и образлаже повреду закона из члана 16. ЗКП.

Међутим, чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 16. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Небојше Драгомировића оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд, је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић